

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/241/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714217917
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714217917.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit, a. s., Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 47 248 980, právne zastúpený: PERSPECTA Legal, s. r. o., Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti odporcovi: X. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. Š. XXXX/X, XXX XX V., občan SR, o zaplatenie sumy 437,18 € s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 138,23 € a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 66,07 € od 04. 01. 2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 72,16 € od 04. 03. 2012 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na tunajšom súde návrh, v ktorom žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 437,18 € s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telecom, a. s. uzavrela s odporcom dňa 21. 04. 2011 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb v programe „Podľa seba 3N“ ako aj Dodatok k zmluve, predmetom ktorého bolo poskytovanie zľavy na využívané služby alebo mobilný telefón Samsung S3350 v lehote viazanosti 24 mesiacov. Odporca si neplnil svoj zmluvný záväzok, nakoľko neuhradzoval faktúry účtované spoločnosťou, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť, na základe čoho mu vyplýva povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu. Pohľadávka spoločnosti Slovak Telecom bola postúpená na navrhovateľa na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20. 11. 2013. Odporca porušil zmluvu tým, že nezaplatil faktúry, resp. si nedobýjal zmluvne dojednaný kredit, v dôsledku čoho bol deaktivovaný. Na základe toho mu vznikla povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu.

Odporcovi bol doručený do vlastných rúk dňa 23. 12. 2015 návrh spolu s výzvou súdu, aby sa k nemu v lehote do 10-tich dní vyjadril. Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Navrhovateľ bol súdom vyzvaný, aby sa vyjadril k uplatnenej zmluvnej pokute, keďže podľa ustálenej judikatúry slovenských súdov, zmluvná podmienka o zmluvnej pokute bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na splnenie povinností podľa § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka. Žalobcovi bola výzva súdu doručená dňa 12. 03. 2015, urgencia na odpoveď doručená 27. 05. 2015, navrhovateľ na výzvy súdu nereagoval.

V prejednávanej veci sa jedná o tzv. drobný spor v súlade s ustanovením § 200ea ods.1 O. s. p., kedy nie je potrebné vo veci nariadovať pojednávanie. Súd vo veci nariadil verejné vyhlásenie rozsudku (§ 115 ods.2 O. s. p., § 156 ods.1, práv veta O. s. p.). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. 01. 2016. Súd

po oboznámení sa s návrhom navrhovateľa a priloženými listinnými dôkazmi, zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

Spoločnosť Slovak Telecom, a. s. a odporca uzavreli dňa 21. 04. 2011 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bola aktivácia služby v programe „Podľa seba 3N“ od 21. 04. 2011. K zmluve bol uzavretý Dodatok z 21. 04. 2011, predmetom ktorého bola aktivácia služieb ako aj záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu. Podľa bodu 4 Dodatku bolo dojednané, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo v bode 2, alebo v bode 3 Dodatku, alebo v článku 3.6 Všeobecných podmienok, alebo v článku 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu, ktorá je uvedená v tabuľke č. 1 vo výške 248,95 €.

Právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi služby faktúrami a to za obdobie od 15. 11. do 14. 12. 2011 v sume 66,07 €, splatná 03. 01. 2012, za obdobie od 15. 01. do 14. 02. 2012 v sume 72,16 €, splatná 03. 03. 2012, zmluvná pokuta bola vyúčtovaná vo výške 298,95 € so splatnosťou 03. 01. 2013.

Zmluva medzi účastníkmi bola spisovaná za účinnosti Zákona č. 610/2003 Z. z., ktorý bol neskôr zrušený Zákonom č. 351/2011 Z. z., podľa § 78 ods.9 Zákona č. 351/2011 Z. z., zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona. Súd preto právny vzťah medzi účastníkmi konania posudzoval podľa Zákona č. 351/2011 Z. z.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) Zák. č. 351/ 2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 44 ods. 1 Zák. č. 351/ 2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinný od 01. 01. 2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úroková sadzba Európskej centrálnej banky za obdobie od 14.12.2011 do 10. 07. 2012 bola vo výške 1,00 %.

Na základe citovaných zákonných ustanovení súd posudzoval nárok navrhovateľa týkajúci sa nezaplatených poskytnutých služieb telekomunikačnej siete. Súd priznal navrhovateľovi cenu vyúčtovaných poskytnutých služieb v celkovej sume 138,23 € (66,07 € + 72,16 €). Keďže bol odporca v omeškaní s plnením peňažného dlhu, patrí navrhovateľovi i príslušný nárok na úrok z omeškania vyúčtovaný v súlade s predpismi občianskeho práva. Takto zaplatený dlh bude odporca povinný uhradiť navrhovateľovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods.1 O. s. p.).

V ďalšej časti sa súd zaoberal nárokom navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorá bola vyúčtovaná právnym predchodcom navrhovateľa. Súd konštatuje, že vyúčtovanie zmluvnej pokuty v sebe zahŕňa zrejme viaceré zmluvné pokuty. Navrhovateľ však bližšie nešpecifikoval o aké zmluvné pokuty sa má jednať. Súd po preskúmaní Zmluvy o pripojení ako aj Dodatku k zmluve konštatuje, že posudzovanie obdobnej zmluvnej podmienky je predmetom nespočetného množstva súdnych konaní na základe návrhov navrhovateľa, ktoré sú prejednávané súdmi Slovenskej republiky. Navrhovateľ bol súdom upozornený na možnosť posudzovania zmluvnej podmienky z hľadiska jej prijateľnosti v rámci spotrebiteľskej zmluvy. Z rozhodovacej činnosti tunajšieho súdu, ako aj iných súdov na rôznych stupňoch je ustálená rozhodovacia prax v súlade s právnym názorom vysloveným ešte v rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 113/2010 z 30. 08. 2010, z ktorého súd uvádza:

Odvolací súd konštatuje, že kauzy operátorov predstavujú významný podiel z nápadu vecí na súdy, a to napriek tomu, že operátori majú značnú výhodu na trhu, a to možnosť vypnúť službu neplatičovi a keď je v registri problémových prijímateľov, tak pri dojednaní novej služby môže operátor využiť informácie z registra.

Pri takýchto výhodách a súčasne vysokom počte sporov preto vzniká zákonite otázka právnej čistoty vzťahov medzi operátormi a telekomunikačnými spotrebiteľmi. Súdom prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok a dokonca aj abstraktná kontrola zmlúv (§ 153 ods. 3, 4 O.s.p.) s cieľom vylúčiť zo života bežných ľudí nepríjemné podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života a tak naplniť cieľ čl. 6 citovanej smernice „postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali“.

Odvolací súd z vlastnej činnosti môže konštatovať, že kauzy operátorov sa vyznačujú viacerými podobnými znakmi. Vysoký počet súdnych sporov operátorov so spotrebiteľmi indikuje potrebu podrobnejšej súdnej kontroly zmluvných podmienok a postupu operátorov, a to v súlade s čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov), čl. 38 Charty základných práv EÚ (Politiky štátov zabezpečia vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov) a neprehliadnuteľnej judikatúry súdneho dvora, najmä so zreteľom na povinnosť súdu ex offo zakročiť proti neprijateľným zmluvným podmienkam (C-240-244/98 *Oceano*, C-473/0 *Cofidis*, uznesenie C-76/10 *POHOTOVOSTĚ/Korčkovská* a iné).

Súd v záujme vyššej kvality života nemôže rezignovať z pozície strážcu vyváženosti ustanovení spotrebiteľských zmlúv a to ani pri nezodpovednom spotrebiteľovi. Existuje totiž nezanedbateľné nebezpečenstvo, že ak sa nevylúčia zo života spotrebiteľov nečestné zmluvné podmienky, môžu na nich doplatiť aj spotrebiteľia konajúci dobromyseľne, keďže ide o formulárové zmluvy dojednávané vo viacerých prípadoch.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj po preskúmaní konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že na predmetnú prejednanú vec sa vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a z hľadiska dôvodnosti žaloby o zmluvné pokuty je pre rozhodnutie veci významné (§ 213 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd postupom podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyzval účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k) OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy vyjadrili s tým, že zároveň poučil žalobcu o tom, že odvolací súd mieni podrobiť súdnej kontrole jednotlivé zmluvné podmienky. Umožnil mu, aby sa vyjadril a obhájil zmluvné podmienky v tom zmysle, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) účinného k 1. 2. 2008 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o

zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach (ďalej len „smernica 93/13“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah (rozsudky Súdneho dvora EÚ zo dňa 27. 6. 2000, Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98, až C-244/98, ako aj z 26. 10. 2006 Mostaza Claro, C-168/05 Zb. I-10421, bod 25, tiež čl. 37 uznesenia Súdneho dvora vo veci C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčovská).

So vstupom do Európskej únie prijala Slovenská republika záväzky náležite transportovať do smernice EÚ a v aplikačnej praxi aj napĺňať ciele týchto smerníc. V oblasti ochrany spotrebiteľa, a teda aj finančného spotrebiteľa Európska únia prijala viaceré smernice (napr. viď príloha smernice EP a Rady z 23. 4. 2009 č. 2009/22 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov o súdnych príkazoch).

Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica 93/13“) si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Súdny dvor v rozsudku Oceáno Grupo Editorial SAC 240/98 až C 344/98 konštatuje, že nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalosť zmluvnej podmienky, a preto súdy v štátoch, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú aj bez návrhu prihliadať na neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväžiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky, obstojí ako celok (čl. 6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro, bod 37, Asturcom bod 51).

Súdny dvor dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života (pozri uznesenie súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčovská, bod 50).

K tvrdeniu žalobcu ohľadom dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá bola podľa jeho tvrdenia dohodnutá ako sankcia za porušenie zmluvnej povinnosti a ako zabezpečovací prostriedok za účelom dosiahnutia väčšej istoty, že žalovaný si bude plniť povinnosti vyplývajúce zo zmluvného vzťahu, odvolací súd poznamenáva.

Odvolací súd nijako nepopiera význam zmluvnej pokuty a ani jej dojednanie, ale treba dbať aj na skutočný zmysel a cieľ inštitútu zmluvnej pokuty ako inštitútu súkromného práva zvlášť pri osobitne chránených spotrebiteľských vzťahoch. Žalobca ponúka žalovanému svoje služby ako spotrebiteľovi prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľ nemôže zmluvné podmienky ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žiada zaplatiť žalobca od spotrebiteľov v paušálnej výške bez ohľadu na to, o aké zmluvné porušenie pôjde a hrozba pokuty existuje pri akomkoľvek porušení, takže zmluvné pokuty neobchádza ani aspekt neurčitosti (...ak poruší niektorú z povinností...).

Slovné spojenie uvádzané v dodatkoch k zmluvám o pripojení, teda pod citovaným bodom 2.3 „ak účastník poruší niektorú z povinností podľa tohto dodatku, signalizuje neurčitý okruh rôznych porušení alebo vzťahov a zmluvné pokuty za porušenie povinností, ktoré dodávateľ označí len indikatívne, sú neakceptovateľné a predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Žalobca uplatňuje od žalovaného sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti a vo výške, ktorá je nezmenená bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, zostáva mu iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní žalobca rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade, keď sa dostane do omeškania spotrebiteľ na začiatku existencie zmluvného vzťahu. Podmienky, za akých žalobca dohaduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách poškodzujú spotrebiteľa. Neprimeranosť sankcie sa prejavuje osobitne v spojení s časovým aspektom, keďže spotrebiteľ je viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku alebo konci doby viazanosti

Odvolací súd nijako nepopiera význam zmluvnej pokuty. Uznáva jej osobitosti v porovnaní s úrokmi z omeškania, teda nepopiera popri sebe ani uplatňovanie úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty. Muselo by sa však jednať o zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu. Pretože podmienky, za akých žalobca dohaduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách podľa názoru odvolacieho súdu poškodzujú spotrebiteľa.

Odvolací súd poznamenáva, že v záujme naplnenia jedného zo základných práv v Európskej únii „politiky štátov zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa (čl. 98 Charty základných práv Európskej únie), je treba využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala prepotrebná dôvera spotrebiteľov v trh a aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali. Problémová zmluvná pokuta podľa názoru odvolacieho súdu nielenže spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej zmluvnej strany, ale má aj tendenciu negatívne ovplyvniť dôveru spotrebiteľov voči štandardizovaným produktom na trhu. Žalobca ako osoba podnikajúca na trhu elektronických komunikácií má totiž odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorý im svoje služby poskytuje, a preto od neho možno očakávať, že vo vzťahu k nim sa bude správať poctivo. Ak takýmto spôsobom nepostupuje, spreneverí sa princípu dôvery, resp. princípu právnej istoty druhého účastníka zmluvného vzťahu tak, ako bol definovaný Ústavným súdom ČR v Náleze zo dňa 15. 6. 2009 sp. zn. I. ÚS 342/09 a takémuto konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu.

K ďalšej odvolacej námietke, že žalobcom poskytnuté benefity mali byť kompenzované predpokladaným ekonomickým výnosom, ktorý by navrhovateľ dosiahol pri riadnom plnení povinnosti zo strany odporcu počas celej dohodnutej doby viazanosti a v takom prípade by sa dosiahol hospodársky účel uzavretia zmluvy, pričom žalovanému boli poskytnuté všetky výhody za predpokladu viazanosti 24 mesiacov, čím sa mala kompenzovať strata žalobcu na nižšej cene telefónu a hovorov odvolací súd poznamenáva.

Súdna kontrola štandardných zmlúv je však postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom smernice, ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán.

Súd podotýka, že v súlade s týmto právnym posúdením sú desiatky súdnych rozhodnutí uverejnených na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR, pričom vo veci právneho predchodcu navrhovateľa boli takto hodnotené zmluvné podmienky o zmluvnej pokute napr. rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co 171/2014 zo dňa 15. 10. 2014, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 512/2013 zo dňa 30. 07. 2014 a podobne. Konajúci súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym vyhodnotením dojednanej zmluvnej podmienky týkajúcej sa zmluvnej pokuty aj v tomto konkrétnom prípade ako neprijateľnej podmienky a z toho dôvodu neplatnej. V súlade s ustanovením § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka, je navrhovateľ povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi a to ako právny nástupca pôvodného dodávateľa služby. Napriek uvedenému zákazu výslovne vyplývajúci z ustanovení Občianskeho zákonníka, navrhovateľ opakovane sa svojimi nárokmi okrem iného dožaduje priznania zmluvnej pokuty v obdobných sporoch a práve z tohto dôvodu mu nemôže byť priznaná ochrana tak, ako sa domáha v tomto konaní. Súd preto konštatuje, že postup navrhovateľa je v rozpore so zákonom (konkrétne § 53a Občianskeho zákonníka) a preto mu súd nemohol priznať nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty tak, ako sa ho navrhovateľ dožadoval svojim návrhom. Súd preto v tejto časti istiny spolu s príslušenstvom návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodoval súd podľa § 142 ods.1 O. s. p., podľa pomeru úspešnosti. V tomto prípade bol úspešnejší odporca. V súvislosti s týmto konaním mu však trovy nevznikli, preto súd vyslovil, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).